

המאהב ראה היכן טמון הכסף. הכסף נעלם. הבעל הגיש תביעה נגד המאהב של אשתו. הוא רוצה בכספו בחזרה. המישטרה אינה מתערבת

מלכה בוגרוב

ותלונג, אם לא יחזיר את הכסף. צביקה אמר לי שהוא מוכן ללכת איתי למכונת-אמת במכון פרטי, ושאיני אראה שהוא דובר אמת ושלא לקח את הכסף. אבל למישטרה שלא אגש בשום פנים... ואם התוצאות יהיו שהוא דיבר שקר, הוא מתחייב לשלם לי את הסכום שנגנב. אני בשום פנים לא רציתי לשמוע על מישור-חקירות פרטי. פחדתי שהוא יכול לחדר אותם וייצא דובר אמת. כמו שהוא גנב, כך זו לא עייבה בשבילי לשחרר חברתי-חקירות".

כדי לתת לו הזדמנות להחזיר את הכסף, הזמינה מלכה את דומב בפעם נוספת לביתה,

דומב, כי רק הוא, אני ובעלי ידענו היכן מונח הכסף. הבעל, שלא ידע על מערכת-היחסים שבין אשתו ובין קרובי-משפחתה, חשד כי היא לקחה את הכסף ונתנה אותו לאמה. מלכה טילפנה לדומב בחשאי, ונפגשה איתו ליד בית-החולים ב"יילנסון. שם היה מאושפז או תינוקה. "הוא כלל לא נשמע מופתע, ואמר שתיאר לעצמו שאחשוד בו". מלכה בכתה והתחננה שיחזיר לה את כספה, אמרה לו שהוא הורס לה את חיי-המשפחה, שבעלה חושד שהיא גנבה את הכסף והסתירה אותו. היא גם איימה שתלך למישטרה

התעסקה עם התינוק וקיוותה שצביקה יחזיר בחשאי את הכסף. אולם לא כך קרה. למחרת התקשרה איתו מלכה במקום-עבודתו בכור סת-היהלומים, והוא אמר לה שלא כראי לה להתלונן עליו במישטרה, כי הוא יספר שהיא היתה המאהבת שלו ויהרוס את חיי המשפחה שלה. אבל מלכה לא נכנעה, היא התלוננה במישטרה. כך נודע לבעלה כל הסיפור.

לכפות על המאהב

המישטרה חקרה את הצדדים ושלחה אותם למכונת-אמת. מלכה יצאה דוברת-אמת וצביקה יצא דובר-שקר. מכיוון שהתוצאות של מכונת-אמת אינן מהוות ראיה בבית-מישפט, החליטה המישטרה, בסופו של דבר, לסגור את התיק מחוסר-ראיות.

מלכה ובעלה הרגישו מרומים ועשוקים. הם חיפשו דרך מישפטית לכפות על המאהב להחזיר את הכסף, ולבסוף פנו לעורך-הדין סעדיה. הוא תבע את המאהב בתביעה אזרחית, שהתבססה על הפרת הסכם לשלם את סכום-הכסף המלא אם ייצא דובר-שקר במכונת-אמת.

בית-המישפט, שמע את כל הראיות ואת עדויות שני הצדדים, החליט שלא להיכנס כלל לרקע הרומנטי של הפרשה. הוא בירר אם היה הסכם בין הצדדים על פנייה למכונת-אמת ותשלום הסכום במיקרה של תוצאות-שקר. בית-המישפט קבע שבין הצדדים לא נכרת הסכם כזה. אם היתה הצעה כזו מטעם דומב, הרי שמלכה דחתה אותה על הסף, כאשר התנגדה לפוליגראף פרטי. התוצאה היא שהכסף נעלם, דומב יצא דובר-שקר בפוליגראף המישטרי, אבל עד היום טרם נמצאה דרך להחזיר לבנייהוזג פורת את כספם. **אילנה אלון**

תביעה שהגיש עורך-הדין שמואל סעדיה, בשם של מלכה ואביגדור פורת, היתה יוצאת-דופן במיוחד. בנייהוזג, מהנרס ועקרת-בית, תבעו מצבי דומב, מנהל-מחלקה בבורסת-היהלומים, להחזיר להם סכום של 41 אלף ש"ח, מכיוון שנמצא דובר שקר בפוליגראף.

אם התביעה היא יוצאת-דופן, הרקע שלה מפתיע עוד יותר. "כבר בילדותי היכרתי את צביקה דומב, שהוא קרובי-משפחה רחוק שלי", אמרה מלכה פורת, בתצהיר שהגישה לתמיכת תביעתה. "רמותו זכורה לי כבר מגיל 14. הוא היה בא למישפחה שלי כשגרתי בנהריה והוא היה בצבא. הערכתך, חיבתך אותו והאמנתי בו".

במשך השנים התחננה מלכה עם אביגדור וילדה לו חמישה ילדים, עברה לגור בוולה כצהלה והמשיכה להיפגש עם ידידי-הנעורים. בתאריך 23.7.85 נסע בעלי לחו"ל. צביקה דומב היה אצלי, והלכנו לבית-קפה. חזרנו לכיתי כצהלה מאוחר בערב, כשהילדים כבר ישנו.

"הראיתי לצביקה היכן מונח הכסף... הבעל לערימת בגדים צבאיים של בעלי, בארון. הוצאתי מן המדף את גרבי-הצמר, שבו היה הכסף, 15 מיליון שקל ישן ו-3,500 דולר".

מלכה הסבירה לדומב עד כמה היא בוטחת בו כשהיא מגלה לו את מקום הימצאו של אוצר-המשפחה, והיא גם שאלה אותו לדעתו, אם מקום-המיסתור מוצלח, או שמא להעביר את הכסף למקום אחר. "אחרי-כך ירדנו לקומה התחתונה, והוא נתן לי כל מיני רעיונות היכן להסתיר את הכסף, ואמר שמקום-המיסתור שלי לא טוב, כי גנבים יחפשו ישר בארונות של חדר-השינה".

הגרב נעלמה

ארבעה ימים אחרי-כך, מכיוון שהבעל טרם חזר מחו"ל, בא צביקה שנית לבקר את מלכה בביתה. "הייתי עסוקה אז מאוד עם הילדים, בעיקר עם הבן הקטן, שהיה בן שמונה חודשים. צביקה דומב התנהג חופשי בבית, ולא שמתי לב היכן הוא. הוא היה בערך חצי שעה, זמן קצר יחסית לשהייתו תמיד בביתי. הוא המציא תירוץ שהוא חייב לרוץ מאחר שסיפר לאשתו שיגיע היום מוקדם". מלכה בטוחה כי באותה חצי שעה הספיק דומב לעלות לחדר-השינה, לשלוף את גרב-הצמר ולגנוב את הכסף. הוא ידע את מקומו של הכסף מפני שאני, ברוב תמימותי, ומפני שבטחתי בו, גילית לו את מקומה של הגרב".

מלכה לא גילתה את חיסרון הכסף עד שחזר בעלה מחו"ל. "בין הפעם האחרונה שהיה אצלי ובין הומן שבעלי חזר מחו"ל, צביקה לא בא לבקרני, ואפילו נעלבת לי איכפת לו ממני".

מישפחת פורת נהוגת לנעול במפתח את דלת חדר-השינה כשהוא אינו כשימוש, גם כאשר הבייביסיטר נמצאת בוירה. יומיים אחרי שהבעל חזר ארצה, הציץ לברוק את הכסף, ולא מצא אותו. "שמעתי את בעלי צועק מחדר-השינה שהכסף לא נמצא. אמרתי לו שזה לא זמן מתאים למישחקים, כי אני עסוקה עם הילדים. אבל הוא המשיך לצעוק ברצינות שהגרב עם הכסף נעלמה".

אחרי שגם מלכה עצמה חיפשה בארון ולא מצאה את הכסף, "הבנתי כמה משוטטמת הייתי... מייד הבנתי שזה יכול להיות רק

מהנרס אביגדור פורת מחתת לערימת הבגדים הצבאיים של הבעל

שאל נוקי, יזיטת אחרות

ירושלים

*** **אשתו השמונית של כחול הזקן** (תיאטרון, אר צותהברית) — נישואין לצורך גירושין לצורך נישואין — הכל התחיל בחצי פיז'מה וייגמר, כנר-אה, בלי. ריאולוגים שנונים ומגע-הקסם של ארנסט לוביטש.

עדנה פינרו

(בית ההימורים) מאמט. *** **רומואל זווילייט** (דיזין נופ, צרפת, מוצג בירושלים) — רומאן מזור בין איש-עסקים לבין מנקה כושית, המצילה אותו מפשי-ט-דיגל. סאטירה חברתית תמימה אבל מבררת של קולין (שלושה גברים וחיונק) סרו, עם דינאל אוטיי ופירמיז רישאר.

בתפקידים המרכזיים. *** **דברים משתנים** (דיזינגוף, ארצות-הברית) — דון אמיצ'י סנדרלר המוכן לקבל על עצמו רצח שלא ביצע תמורת תש-לום נאות, וג'ו מאנטניה כשולית גאנגסטרים, שצריך להבטיח כי הסנדרלר יקיים את הבטחתו, בקור-מריית-פשע משעשעת של דיזייד

מי שמנסים לשמור על מידה של אידיאליזם. בימאי: מייק לי. *** **אשה אחרת** (טיילת, ארצות-הברית, מוצג גם בחיפה וברושלים) — גירסתו של וודי אלן לתותי בר של אינגמר ברגמן. מרצה באוניברסיטה עושה חשבון נפש בגיל 50. גינה ראולנרס, מיה פארו, ג'ון הקמן ויאן הולם מעולים

אלים ושיירה-לל מלילה הכתובה. מיאו מיאו מבקרה בתפקיד הראי-שי. בימאי: מישל דוהיל. *** **תיקונת גדולות** (לב, אונ'יה, מוצג גם בחיפה) — סא-טירה כואבת על עידן התאצרויים ופולחן הרכושנות באנגליה, המצי-ליפה בלי רחמים בעשירים החרי-שים והישנים וצופה ביאושם של העולם הזה 2710